

[Niels Anker Kofoed]

om at ophøje mæglingforslaget til lov. Samfundet, dvs. staten, repræsenteret af Folketing og regering, kan efter vores opfattelse ikke acceptere, at en landsdel afskæres fra almindelig samfærdsel.

Problemet med Bornholmstrafikken har eksisteret adskillige gange før. I 1961 medførte det, at der blev nedsat et udvalg, som skulle undersøge, hvordan man kunne skabe sikkerhed for sejladsen til Bornholm. Dette udvalg barslede med en betænkning i 1964, der medførte, at det daværende rederi skulle melde sig ud af Rederiforeningen. Det medførte dog ingen garantier for, at vi ikke kunne blive udsat for en nedlæggelse af sejladsen.

Det næste, der kom, var statsovertagelsen. Den fandt sted i maj måned 1973 ved lov. Flertallet, der vedtog denne lov, deriblandt Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti, udtalte bl.a., at det på længere sigt ville medføre større tryghed i trafikken. Man mente altså, at man havde løst det problem, som det private foretagende ikke kunne løse, hvis staten overtog sejladsen til Bornholm.

Men i 1977 måtte man alligevel ordne overenskomsten ved lov.

I 1985 vedtog man, som hr. Kaj Poulsen også var inde på, at give ministeren bemyndigelse til at lave en tjenestemandsoverenskomst for besætningerne på Bornholmstrafikken. Den er altså ikke ført ud i livet; muligvis fordi den ikke rigtig passede til den struktur, man har i det selskab.

I dag står vi så med et lovforslag om at ophøje et mæglingforslag til lov. Vi er principielt imod, at Folketinget går ind i detaljer og fastsætter lønvilkår, for det mener vi ikke Folketinget er særlig egnet til. Men vi kan støtte forslaget, fordi det ganske enkelt er sådan, at Bornholmstrafikken efter min og Venstres opfattelse er det, man kalder motorvejen til Bornholm, og en motorvej, en landevej, kan man ikke blokere. Hvis der skal være mening i samfærdselen, kan man i hvert fald ikke tillade, at den vigtigste samfærdselsrute er blokeret.

Derfor mener jeg, det er fornuftigt, at regeringen fremsætter et sådant forslag, og jeg går også ud fra, at der bliver et solidt flertal for at vedtage dette. Jeg synes, det er urimeligt, hvis de mange familier, som har bestilt plads til at komme hjem til Bornholm på efterårsferie,

skal svæve i den usikkerhed, at de ikke ved, om bådene sejler. Derfor synes jeg, vi skal se at blive færdige med lovforslaget, således at disse familier kan få ro til at nyde den efterårsferie, som de har glædet sig til i lang tid.

For øvrigt mener jeg stadig, vi må leve op til den forpligtelse, vi har til at opretholde en motorvej til Bornholm. Og for øvrigt bør staten passe på, at denne vej også bliver ordentligt vedligeholdt, og at den nødvendige modernisering finder sted. Det synes jeg vi skal tage fat på, når dette lovforslag er vedtaget.

Estrup (RV):

Det afgørende i denne sag er hensynet til det bornholmske samfund. Når man har at gøre med bornholmske forhold, hvad enten man er beboer eller man er ansat i et færgeselskab, ved man, at man har at gøre med forhold, der er særlig udsatte og sårbare. Man ved, at det er via trafikforbindelserne til Bornholm, man kan lamme det bornholmske samfund. Derfor er det også klart, at i det øjeblik der opstår en konflikt, vil der meget hurtigt indtræde forhold, der gør det umuligt at fastholde normale livsbetingelser og samfundsforhold på Bornholm.

De oplysninger, der er i øjeblikket om, at man ikke kan klare fragten – og langt den største del af fragten er jo pr. skib – er for os også en dokumentation af, at vi her har nået det punkt, hvor vi må opfatte en konflikt som i hvert fald samfundstruende, måske oven i købet livstruende.

Jeg synes, man i denne sag må sige, som hr. Ole Henriksen gjorde, nemlig at spillereglerne hidtil har været overholdt, og det er de også med dette lovforslag. Der er en lang tradition for, at Folketinget griber ind, når man vurderer en konflikt som værende samfunds- eller livstruende, og at man griber ind med det samme for at forhindre, at uholdbare forhold opstår.

Derfor kan jeg ikke lade være med at synes, at det lyder en antydning hult, når hr. Kaj Poulsen går op og bruger skrappe udtryk om indgrebet. Jeg mindes i hvert fald fra august i år, da man fra socialdemokratisk side sagde, at sådanne indgreb var en uskik, hvorefter man selv foreslog et nyt indgreb i speciallægekonflikten.